

Osamělý muž

Pumpa

měl dávno svý dluhy sečtený, když to poprvé stál
velkej chlap a snad dítě štěstěny, nikdy nepochopil

že platit má co si objednal
že vždycky v prázdnym sále hrál
že příliš dlouho vybíral
a nikdy nečekal

měl hůl a znal každý nádraží, asi na všech už stál
dnes, místo úsměvu ve tváři, vrásky, jak by se ptal

kde je ten vlak, co dřív ho bral
kam zmizel bar, co ho zavíral
co je to s ním, že nejde dál
proč nikdy nečekal

měl dávno svý dluhy sečtený, teď mu nezbývá čas
soud sčítá svíčky a hodiny, pak si pozve i nás

co povím já, co povíš ty
co řeknou dámy stoletý
co dlužil vám, co zaplatil
a kdo mu všechno odpustí
možná, že měl v srdci těžkej žal
snad před něčím utíkal
možná, že teď ještě spěchá dál
nebo si jen tak hrál